

O bílé kulaté věci

V Koreji a Japonsku proběhlo mistrovství světa ve fotbale, univerzální hře světa. Předem se s jistotou ví, že ze všech stovek fotbalistů, kteří tam jedou, bude nejlepších jen jedenáct plus nějaký ten náhradník. Matematik snadno spočítá, s jakou pravděpodobností ten který tým zvítězí. Už trochu hůř se mu započítává vliv toho, že jedno mužstvo je domácí a má oporu ve fanoušcích. Zatím nikdo však

nesestavil rovnici, která vychyluje jazýček na vahách: jaká pohnutka vedla hráče k tomu, aby ve správnou chvíli vydal správné síly a chytrost a dal gól? Dokonale přesná nahrávka? Vztek na nepřesné rozhodnutí sudího? Zdravý strach zklamat publikum? Rozhořčení ze soupeřova pokusu o filmování? Nadání a intuice?

Přes tu drtivě malou šanci být nejlepší se stále na celém světě hraje fotbal a nejlepší z nejlepších usilují o mistrovské zlato. Je to *víra*, která hráče žene, *naděje*, která je provází do posledního hvizdu, a také *láska* ke kulatému míči a radost z pohybu. Neboť láska je dřina.

Po skončeném finále kamera zabrala vítězného brazilského hráče s nápisem na tričku „I belong to Jesus“ – náležím Kristu. Kdo ví, zda by tričko oblékl v případě porážky. I když Bůh nekope za jedny, ale kope za všechny, že? Ale měl to tričko na sobě, to je důležité. A bylo jich víc. Modlili se. A televizní moderátor si s tím nevěděl rady.

Je divná má země, když její lidé většinou ignorují ukázky velikého zápasu „hrstky“ křesťanů, statisíců mužů a žen, žijících uprostřed nich. Hru s dokonalým sudím, skvělými pomezními a ne-

měnnými pravidly. Sice někdy s mizernými hráči, ale to vlastně může být sympatické, vezmeme-li v úvahu šanci, že vyhrát může každý.

Co je třeba? Abychom my, samotní křesťané, znali pravidla, moc nefaulovali a taky nefilmovali kdejaké pády a ublíženosti. Abychom nestavěli obrovské stadióny, když stačí hrát i na plácku. Nejen pro poháry, ale jen tak, pro radost. Pak můžeme čekat, že se na nás možná přijdou i podívat. Ti uznalejší řeknou:

hezký zápas, ti další si to přečtou v novinách nebo dozví z rádia.

Dobré plíce a silné nohy přeje ze srdce vám spoluhráčům – posluchačům Proglasu (a nejen vám)

o. Martin Holík

Modlitba mistrů světa

FM vysílače Radia Proglas:

Svatý Hostýn	90,6 MHz
Praděd	93,3 MHz
Příbram	96,0 MHz
Ještěd	97,9 MHz
Uherský Brod	105,7 MHz
Brno	107,5 MHz
Nové Hradky	107,5 MHz

satelit Eurobird I.:

vysílání zachytitelné po celé Evropě,
digitálně MPEG 2 nekódováno;
28,5° východně; 12,607 GHz;
27,5 Ms/s; FEC 3/4.

živé vysílání na internetu:

live.atlas.cz/proglas.asp

Novinky

Byli dva mladí lidé, chodili spolu a dobře to začalo: vzali se! Tuto povzbudivou informaci můžeme tentokrát nabídnout ve trojím provedení:

1. Nejprve se slečna Kateřina z početné rodiny Náglů provdala za našeho redaktora Kubu Skřebského. Žijí spolu v Prostějově. Kuba tvoří v Olomouci a Katka studuje teologii v Českých Budějovicích. Jsme zvědaví, kolika dětmi je Pán v budoucnu požehná (u Náglů jich bylo jedenáct).

2. Moderátor Pavel Chaloupka si řekl ano se svou milou Irenou v kapličky pod hradem Veveří počátkem června a jejich sňatku požehnal náš bývalý kolega P. Jan Hanák, kaplan křižanovský.

3. Pražská redakce přišla o slečnu Evu Kubátovou a místo ní zaměstnává mladou paní Evu, která měla krásnou svatbu s panem Janem Šolcem poslední červnovou sobotu v břevnovském kostele svaté Markéty (Lucie tam byla a všechno by vám pověděla).

4. Malinká holčička přišla poněkud dřív na svět v rodině Ševčíků. Naše původní programová pracovnice Alice musela pobýt delší dobu v nemocnici a děťátko následně v inkubátoru, všechno ale dobře dopadlo a přejeme pyšným rodičům, aby z Verunky měli jen radost. Na křtiny se těšíme, až trochu povyroste.

5. Červen byl důležitý nejen pro naše studenty: Danka František Holubová úspěšně složila státní zkoušku na teologické fakultě v Olomouci a externí moderátor Tomáš Kuchař získal červený diplom na Mendlově zemědělsko-lesnické univerzitě v Brně. S Kuchym se ostatně na delší dobu rozloučíme, protože

odjíždí na roční pracovní pobyt do Anglie, aby se zdokonalil v jazyce. Poněvadž bude asi fungovat poněkud netradičně jako au-pair v rodině s dětmi, mohl vlastně pracovat u Ševčíků, ne? Ovšem Alice

mluví dobře hlavně německy, angličtinu by si Tom asi nezlepšil. Co se dá dělat, šťastnou plavbu k bílým útesům doverským, Tome! A tobě taky, Renatko! (Renata Bělunková směřuje podobným směrem a za stejným účelem, koncem září však bude doufejme zpátky. Potom odjede do Británie Lucie Endlicherová a pobude až do ledna, aby i ona uměla plynně hovořit jazykem Shakespearovým, jak alespoň doufá).

6. Náš bývalý redaktor Radek Mezuláník přijal 22. června v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně jáhenské svěcení. Zatím nevíme, co všechno má nově vykonávat, přejeme však Radkově rodině i farnosti, aby jeho služba byla pro všechny požehnáním, a vyprošujeme mu sílu, rozvahu i vytrvalost pro každou práci.

7. Ke studiu na teologické fakultě se nově přihlásila naše pražská kolegyně Jana Beránková. Přijata byla k dálkovému studiu na Univerzitě Karlově a také pro ni prosíme za potřebné dary Ducha Svatého.

8. Ve zpravodajské redakci krátce vyzkoušel své možnosti František Emmert, který však následně uvítal pěknou nabídku ke studiu v Německu. Na jeho místo jsme přijali absolventa teologické

fakulty v Českých Budějovicích Filipa Breindla, rodáka z Ostrova u Karlových Varů. Filip tedy rozšíří nepříliš četné řady našich

redaktorů původem z českých luhů a hájů. Otec Martin i šéfredaktorka se těší,

že zvýšený počet studentů a absolventů teologie bude novým přínosem k celkovému vyznění našich relací. Kéž by!

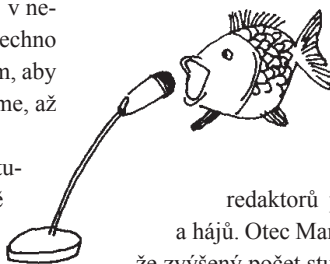
Marie Blažková

Novomanželé Jakub a Kateřina Skřebská

Novomanželé Pavel a Irena Chaloupkovi

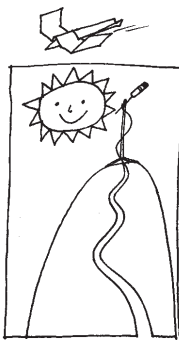
Hostýnské střípky

Druhou květnovou neděli přilákalo jarní sluníčko na Svatý Hostýn několik tisíc poutníků, kteří přišli spolu s námi oslavit Den modliteb za sdělovací prostředky. Ten každý rok připadá na 7. neděli velikonoční.

7. pouti Radia Proglas předcházely exercicie pro zaměstnance Proglasu pod vedením otce biskupa Jiřího Paďoura. Mnohým nabídly možnost poznat Hostýn také z druhé strany – nejen jako rušné poutní místo, ale i jako oázu klidu a usebrání. 12. května se k nám, čerstvě duchovně procvičeným, přidaly zástupy poutníků, abychom společně slavili poutní mši svatou. Celebrovali ji biskup brněnské diecéze Vojtěch Cikrle, otec Martin Holík, ředitel Proglasu, a Jan Chromeček, duchovní správce na Svatém Hostýně. Zpíval Jakubáček, pěvecký sbor z kostela sv. Jakuba v Brně. Ve své promluvě připomněl otec biskup společenství, v němž apoštolové společně s Ježíšovou matkou Marií očekávali příchod Ducha Svatého (Sk 1,13-14). Také společenství Radia Proglas je podle jeho slov takovým radostným očekáváním, jehož plody můžeme každý den slyšet ve vysílání.

Po polední modlitbě následovalo sportovní zápolení Proglasáků v unikátních dresech. Jeden z nich - s číslem 1 – obdržel i otec biskup a hned mohl změřit své síly s otcem Martinem ve speciální disciplíně „kropení konvičkou“. Oba si vedli tak dobře, že brzy bylo mokré celé pódium i s nejbližšími přihlížejícími.

Nenechali se ovšem zahanbit ani ostatní sportovně založení moderátoři, technici a redaktoři se svaly utuženými každodenním vysedáváním za mikrofonom a obrazovkou PC. Kamenem úrazu se bohužel stala už první sportovní disciplína – papírové vlačstovky. První část úkolu – jejich výrobu – většinou všichni splnili hravě (vzpomínky na

dětská léta se vybavily a napověděly celkem rychle), ovšem poslat svoji vlačstovku co nejdál do publika, to už vyžadovalo jistou dávku zručnosti a praxe. Většina nebohých ptáčat uvízla hned v předních řadách publika a někteří obzvláště trénovaní dokonce seřídili kurs jejich letové dráhy přímo za svá záda. Nakonec se ukázalo, že štěstí přeje připraveným. Petr Štasta, člen jednotky rychlého

nasazení zvané příslužba, zúročil hodiny tvrdé práce na rozhlasovém poli během nočních směn a výsledek stál za to – všechny ostatní sokolníky strčil do kapsy a stal se vítězem této disciplíny.

Odpůrci tetování měli při druhém soutěžním úkolu smůlu – za správné zodpovězení vědomostní otázky či splnění jednoduchého úkolu byli označováni na předloktí barevnými fixy. Do této disciplíny jsme zapojili i publikum a nutno říci, že se své role zhostilo svědomitě. I soutěžící už byli

mnohem úspěšnější, takže jednoznačného vítěze celého klání potvrdila až soutěž třetí – vytváření příběhu o Radiu Proglas přímo za mikrofonom na pódium, kde každý přispěl jednou větou. Celý příběh se nakonec soustředil na náladu otce Martina, která se v průběhu vyprávění neustále zhoršovala a zlepšovala. (Takový příběh ze života to byl.) Odborná porota ve složení šéfredaktorka Marie Blažková, hudební redaktor Milan Tesař a moderátor celé akce Radek Habán poté vyhlásila absolutního vítěze – stal se jím

příležitostný, leč pohledný a mezi kolegyněmi oblíbený moderátor Tomáš Kuchař. Blahopřejeme!

Zbýl čas i na osobní setkání a stisknutí rukou, k dobré náladě přispěl odpolední koncert Jakubáčku a hlavně sluníčko a pohoda všude okolo. Těšíme se na Hostýně zase příští rok na viděnou!

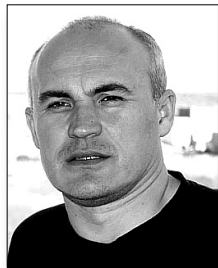
Kamila Kvapilová

Kroje na pouti oblékli Helena Bizová a Jaromír Obdržálek

Zeptali jsme se ...

našeho spolupracovníka Jana Bárty z rádia Hlas naděje:

1. Odkud pocházíš a kdo byli tvoji rodiče?

Pocházím z Ústí nad Orlicí. Tam jsem se v roce 1956 narodil jako první dítě kazatele Církve adventistů sedmého dne Aloise a jeho ženy Jany, zdravotní sestry. Nic

z toho si ovšem nepamatuji. Tak to však stojí v mém rodném listě a znám to z již poněkud kondenzovaných vzpomínek mých nejbližších. Přestože se tak Ústí nad Orlicí stalo pro mne v životě městem nejdůležitějším, jeho reálnou podobu znám pouze z oken rychlíku při jízdách mezi Ostravou a Prahou. Z Ústí nad Orlicí jsme se totiž odstěhovali tak záhy, že mé první vzpomínky se váží k městu Znojmu. Tady jsme žili dvanáct let a dočkali se, mezi jiným, také narození mých bratrů Víta a Pavla. S tímto městem mě spojují krásné vzpomínky na dětství, jakkoliv právě především v tomto období potkala mé rodiče řada existenčních problémů a méně příjemných situací. Tatínek přišel totiž roku 1963 o státní souhlas k vykonávání duchovenské služby a až do roku 1967 pracoval jako dělník, nejdříve na Vranovské přehradě, později v komunálních službách města Znojma. Patrně odtud pramenila otcova starost o to, abychom se všichni tři ze všeho nejdříve vyučili nějakému řemeslu. „Nevíte, kdy to budete, chlapi, potřebovat,“ říkával.

2. Kdy a co jsi studoval, prozrad', cos dělal původně?

Ze všeho nejdříve jsem se tedy vyučil lakýrníkem. Pomohla mi k tomu tzv. normalizační doba. Na cestách k přijímacím zkouškám na střední školu mě provázel málo lichotivý posudek na syna kazatele. Střední školu, obor propagační výtvarnictví, jsem směl studovat až později. Ani tenkrát to však nebyla jednoduchá záležitost a skoro to vypadalo tak, že školu nedokončím. Nakonec se však našla

cesta. Nastoupil jsem jako pomocník důlního geologa na šachtě Paskov a při práci jsem školu v roce 1979 zdárně ukončil. Od roku 1980 se věnoval studiu teologie v tzv. přípravném teologickém semináři v Holešově, který byl takto pojmenován, aby bylo učiněno komunistickým úřadům zadost. Tuto školu jsem v roce 1984 dokončil závěrečnou zkouškou a prací s názvem Křesťan a umění.

3. Jak ses stal redaktorem Hlasu naděje a co všechno máš na starosti? Kdo ti pomáhá vytvářet pořady pro Radio Proglas?

Redaktorem rádia Hlas naděje jsem se stal na základě konkurzu v roce 1993. Tehdy začalo rádio vysílat na krátkých vlnách. V přípravě celého cyklu pořadů jsem měl jako redaktor na starost každodenní půlhodinová vysílání. V současnosti připravuji pořady pro Radio Proglas, pro Český rozhlas Plzeň – pořad Hlas naděje – a některé části pořadu Na křesťanské vlně Plzně. Podílím se rovněž na pořadech pro naše internetové rádio Hlas naděje a odpovídám za přípravu dalších audionahrávek, vznikajících v našem studiu především pro potřeby mé církve.

S pořady pro Radio Proglas mi pomáhal, především po technické stránce, Vítězslav Randýsek. Od letošního června jej nahradil náš nový spolupracovník Pavel Černoch. Oba považuji za velmi dobré spolupracovníky. Moji kolegové totiž dokážou doplnit mé omezené schopnosti právě tam, kde je toho nejvíce třeba. Jsem jim za to vděčný.

4. Známe tě také jako výtvarníka, pro náš časopis Vlnění jsi navrhl obálku a ilustroval jsi tento Zpravodaj. Maluješ? Vystavuješ?

Maluji. Ne vždy stejně intenzivně. Často mi na malování zbývá čas jen o nocích. Což jistě, jak všichni výtvarníci vědí, není nejvhodnější doba pro malování. Nicméně maluji strašně rád a nedovedu si představit, že bych malovat nemohl či nesměl. V současnosti připravuji obrazy pro výstavu v Kalifornii. Bude podobná té, kterou jsem měl už loni v červnu v Praze. Jmenovala se Dveře a skutečně na všech dvaceti vystavených obrazech byly namalovány dveře. V budoucnosti se chystám připravit cyklus, v němž se chci po svém vypořádat s některými ději Bible, tak jak

se o to ostatně čas od času pokouším už dobrých dvacet let.

5. Jsi hodně zaměstnaný. Jak nacházíš čas pro duchovní a rodinný život a pro vaše společenství církve?

Tedy to je otázka na tělo! Nicméně nechci od ní utéct nějakou lacinou odpovědí. Někdy mě napadá, jestli to mé zaměstnávání se není jakýmsi útekem od životně důležitých otázek, stejně jako od pochybností, které mě v životě každodenně provázejí. My křesťané jsme někdy v pokušení tvářit se tak, jako by se nás některé problémy světa nedotýkaly. Bojíme se o nich přemýšlet, stydíme se o nich mluvit, jako by to znamenalo selhání ve víře. Dokonce někdy, abychom umlčeli své vlastní pochybnosti o smyslu svého směřování v životě, ochotně udílíme rady, jak by se to či ono mělo či nemělo dělat. Mám za to, že tohle bývá čas od času i můj problém, do kterého se nořím i díky své profesi redaktora náboženského rádia. Čeká se od nás přece dobrá rada a řešení, ne? A přitom někdy není vůbec snadné řešení najít, není vůbec snadné při vši upřímnosti odpovědět jednoznačně a s jistotou. Poslední dobou se snažím porozumět a přijmout to, co svatý Pavel připomíná ve starodávném hymnu na Krista: „Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí...“ Křesťanství neřeší život útekem od údělu být člověkem, či dokonce jeho odmítnutím, ale právě naopak, dává směr naší cestě lidské. Tím nás samozřejmě nezbavuje toho, co lidský úděl přináší. Křesťana víra ve Spasitele nezbavuje lidského údělu, jehož součástí je také bolest, omezenost a problémy. V Boží síle jsme však schopni právě tento úděl nést. Náš svět je až příliš ovlivňován přímočarostí reklam, které nám chtějí namluvit, že když se zařídíme podle určitých pravidel, budeme šťastní od začátku až dokonce. To

je lež, skrze kterou se už v ráji podařilo hadovi oklamat první lidi. „Budete jako bohové...“ sliboval. Každý lidský život má svá temná zákoutí, své prohry a bolesti. Křesťanství z nás nechce naprogramovat bezchybné lidi, ale dává nám jistotu, že Bůh o našich bolestech ví a je v nich s námi.

S časem na rodinu bez spěchu a s jistou mírou pohody mívám problémy. Až příliš často sklouzávám k improvizaci, a to jistě není ideální řešení. Vaše otázka mě přiměla k tomu, abych znovu o svém vztahu k rodině přemýšlel.

Do společenství církve jsem se narodil. Je to dar od Pána Boha patřit mezi lidi, kteří vás mají rádi. Nedokážu si život bez lidí ve své církvi představit. Chyběli by mi. Pro ně věřím tomu, že Pánu Bohu na nás záleží. V církvi je to ovšem jako v každé normální rodině. I zde se setkávám s věcmi, které mě bolí. I takové věci, vznikající často jako výsledek našeho lidského selhání, chci přijímat jako důsledek našeho nedokonalého světa. Církev je sice Bohem ustanovená instituce, ale je tu pro lidi.

6. Co považuješ pro svůj život za nejdůležitější?

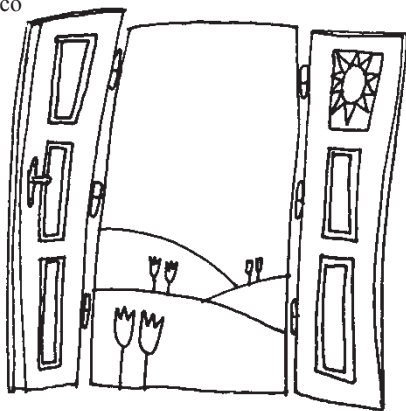
Bude to znít asi naprosto otrepaně, vím, ale na nic lepšího jsem za svůj život nepřišel. Milovat a být milován.

7. Co vzkážeš posluchačům Radia Proglas?

Slovo poslouchat patří k rádiu. Rádio se poslouchá. Přál bych si však, aby se posluchači Radia Proglas naučili nejen poslouchat rádio, ale aby

se od něj naučili naslouchat i těm druhým. Přál bych si společně s vámi, vážení posluchači, abychom měli vždy dostatek odvahy otvírat lidem kolem nás dveře porozumění. Kéž nás žádný strach nedotlačí k tomu, abychom před těmi druhými, kteří potřebují naši pomoc a porozumění, přibouchli dveře.

ptala se Marie Blažková

Kolik stojí stokoruna?

Znáte ji? *Kohn si v trafice kupuje známku a uvažuje: „Poslechnou, Roubíček, já taky dělám do obchodu. Když koupím zboží za stovku, tak prodám za stopadesát. Ale voni mi prodávají pětikorunovou známku za pět korun! Z čeho vlastně žijou?“*

Nejsem si jist, jestli znáte správnou odpověď a tak jsem připojil malou vysvětlující tabulku.

darovaná částka	100	200	500	1000
poštovní poukázkou	87	187	479	979
bankovním převodem	88	188	488	988
vkładem na náš účet	94	194	494	994
hromadným darem	98	198	497	997
do naší pokladny	100	200	500	1000

Tabulka popisuje, kolik se dostane do rádia z vámi darované bankovky po odečtení všech poplatků.

Z poštovní poukázky ubere poštačka u přepážky (nebo vás vyzve, abyste přidali poplatek), při bankovním převodu si něco vezme naše a případně vaše banka. A protože do naší brněnské pokladny je to pro vás asi daleko, zůstává nejlepší variantou hromadný dar s využitím ochoty některého z našich Kaprů. *Z čeho vlastně žijou? No přece z radosti, že nám, a tedy vám, pomáhají!*

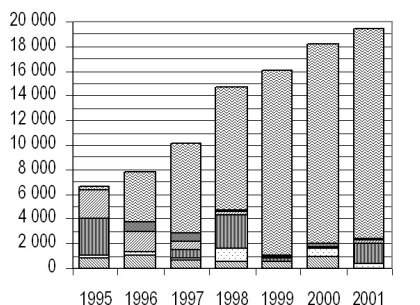
bratr Martin

Otec a bratr Martinové se na letošní hostýnské pouti chystají vyslat své vlaštky do publika

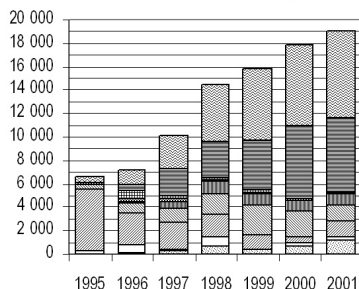
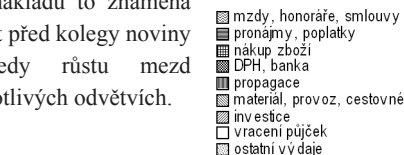
Finanční rok 2001 v Proglasu

Také sedmý rok existence našeho rádia byl ve znamení růstu. Sklonek loňského léta nás sice trochu zaskočil, když po rozeslání letního poděkování za vaše dary nepřišla tradiční (a toužebně očekávaná) odezva ve formě nových darů, ale napravil to štědrý podzim, takže úhrnem jsme od posluchačů dostali o 5% více než v roce 2000.

Na straně příjmů se také objevilo 1,6 milionu korun darovaných *Nadací Racek* na modernizaci našeho rádia. Polovina této částky byla použita na digitalizaci hudebního archívu a na pořízení vysílače pro Nové Hradky; druhá část byla použita letos převážně na digitalizaci vysílání.

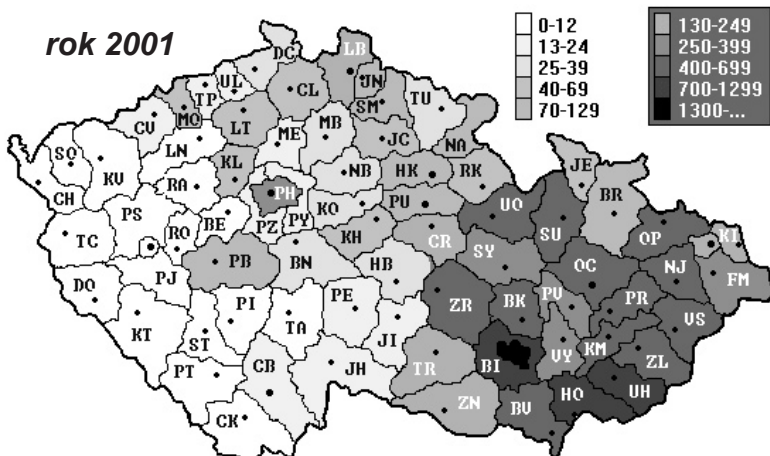
Tím jsme se dostali na stranu výdajů. Ty jsou, až na zmíněné investice a vliv inflace, téměř stejné jako v roce 2000. Zatímco v případě nájmů a poplatků to každého ekonoma potěší, v případě stagnace mzdových nákladů to znamená skrývat před kolegy noviny s přehledy růstu mezd v jednotlivých odvětvích.

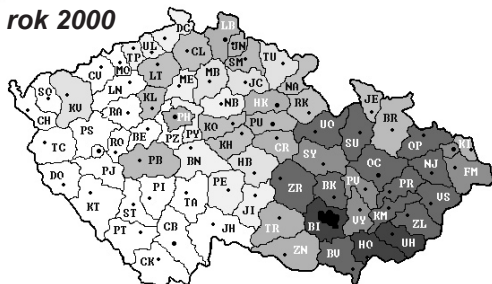
Mapky ocenění Radia Proglas

Sytost tiskařské černě na připojených mapkách neodpovídá počtu posluchačů našeho rádia. Mapky zobrazují ocenění našeho vysílání. Legenda v pravém horním rohu totiž ukazuje, kolik nám obyvatelé takto obarveného okresu darovali tisícikorun.

rok 2001

rok 2000

Víme, že je mnoho míst, která jsou sice na mapce tmavě zbarvená, ale přitom zde není jednoduché naše rádio kvalitně poslouchat. Snažíme se zahušťovat síť našich vysílačů, ale o totéž se snaží i ostatní rádia. Dobrým špatným příkladem je Praha, ve které se Proglas nedá téměř poslouchat, a přitom mapa ukazuje na velký zájem. Pro zajímavost – o tuto lokalitu jsme žádali už desetkrát. Letos nám nepomohlo ani to, že jsme si sami našli a zkoordinovali kmitočet 96,1 MHz. *Rada pro rozhlasové a televizní vysílání* jej místo nám přidělila rádiu, které o něj ani nežádalo. Možná její radní, kteří sídlí na ulici *Krátká 10 v Praze 10* nevěří, že by o naše rádio byl zájem. Poštovní směrovací číslo je 100 00.

Máme velkou radost z toho, že roste počet okresů, ve kterých je naše vysílání oceňováno. Jsme rádi, že je z mapky poznat, že máme nový vysílač v jižních Čechách.

Zájem o vysílání z Ještědu

Minulý rok jsem na tomto místě uvažoval o tom, zda naši posluchači vůbec stojí o vysílání z Ještědu. (Ne)zájem jsem přitom odhadoval z výše darů, které v roce 2000 přišly z oblasti pokryté tímto vysílačem.

V reakci na tuto úvahu došlo do rádia mnoho dopisů, poněkud polekaně argumentujících, jak je naše vysílání v Čechách důležité. Ten nejdůležitější argument (aspoň pro ekonoma) však přinesla až účetní uzávěrka roku 2001. Poprvé se stalo, že náklady na provoz ještědského vysílače byly

pokryty dary jeho posluchačů.

S důvěrou se těším na to, že za rok budu moci přinést zprávu o tom, že posluchači Ještědu přispívají nejen na to, že „jejich“ vysílač může být zapnutý, ale že přispívají i na vytváření programu rádia Proglas.

Co nás čeká letos

Proces modernizace bude pokračovat i letos. Získali jsme totiž na technické vybavení rádia 50 tisíc dolarů z prostředků Americké biskupské konference. Tyto peníze použijeme na dokončení digitalizace odbavení a také na modernizaci již poněkud poruchové počítačové sítě rádia.

Pevně doufám, že nás i letos bude provázet přízeň vás – našich posluchačů. Nemám už teď na mysli jen ony na mapě zobrazené peněžní dary. Myslím na vaše modlitby; na to, jak šíříte mezi přáteli povědomí o našem vysílání; na dopisy, které nám píšete; na chvíle, kdy jsme si blízko skrze naše vysílání a vaše poslouchání.

bratr Martin

Radio Proglas vysílá 24 hodin denně

pondělí až pátek

00:05	po - Folklorní okénko (R) út - Písničky st - Všimli jsme si (R) čt - Noční cukrárna pá - Oktáva (R) od 0:35 jazz	15:00	Zprávy
01:00	po - Jak se vám líbí plus út - pá - Komorní hudba	15:00	1. pátek v měsíci - Křížová cesta
02:00	po - Vážná hudba út - Pravoslavní (R) st - Studio Radim (R) čt - Studio Kristián (R) pá - Studio Hedvika (R)	15:05	Pozvánky
02:30	po - Muzikantské narozeniny út - Pořad z archivu (R) st - Noční bdění s etnickou hudbou čt - Noční bdění s folkem pá - Noční hudební abeceda	15:40	Listárna (út, st, čt)
03:00	Pořad z archivu	15:57	Myšlenka na den (R)
03:30	Dobré ráno s Proglasem	16:00	Zprávy
04:45	Jitro s dechovkou	16:05	Vzkazy
05:00	Informace o pořadech	16:20	Informace o pořadech
05:27	Myšlenka na den	16:30	Odpoledne s Proglasem
05:30	Vážná hudba	17:30	po - Kolem se toč (R) út - Barvinek st - Rozhlasové městečko čt - Slyšte, lidé! (R) pá - Všimli jsme si
05:43	Ranní chvály		po - Studio Radim Olomouc út - Oktáva st - Kolem světa/Acapella čt - Studio Kristián Praha pá - Studio Hedvika Ostrava
06:00	Zprávy	17:55	Denní tichá chvíle
06:10	Evangelium	18:00	po, st - Modlitba růžence
06:15	Písničky + aktuální informace		út, čt, pá - Mše svatá
06:45	Ranní zíváček	18:35	Hudební zastavení (po - pís. zadání Proglasu)
07:00	Zprávy	18:45	Večerní zíváček
07:15	Zprávy z regionů	19:00	Večerní zprávy
07:45	Třikrát z Proglasu	19:15	po - Rodinný stůl út - Do života st - Meloun čt - Studio Proglasu/CČSH/CASD pá - Pravoslavní
08:00	Zprávy (Dobré ráno s BBC)	19:45	Písničky
08:45	Radio Vatikán včera	20:00	Jak se Vám líbí (čt - dechovka)
09:00	Vážná hudba	20:45	Radio Vatikán dnes
09:15	Čtvrthodinka TWR	21:00	Bible v liturgii
09:30	Dopoledne s Proglasem po - Písničky út - Knihovnička (R) st - Magdazín čt - Vítejte senioři (Minuty pro zdraví) pá - Hovory o výchově	21:30	Večerní chvály
10:25	Informace o pořadech	21:45	Písničky
10:30	Vonička lidových písní	22:00	Čtení na pokračování (R)
11:00	Zprávy	22:30	po - Krůčky k jednotě út - Duchovní hudba st - Křesťan a svět (R) čt - Studio Proglasu/CČSH/CASD (R) pá - Duchovní hudba
11:05	Čtení na pokračování	23:00	po - Noční linka út, pá - Živý růženec st - Noční cukrárna čt - Duchovní hudba
11:30	Písničky		Čtení z liturgie hodin
11:57	Myšlenka na den (R)	23:45	
12:00	Angelus Domini	23:58	Simeonovo kantikum a závěr dne
12:05	Hudební siesta		
13:00	Zprávy (Svět o jedné a zpravodajství BBC)		
13:15	Odpoledne s Proglasem		
14:00	Zprávy		
14:20	Dnešek v kalendáři		
14:30	Třikrát z Proglasu		

Programové schéma platí od
1. září 2002.

Aktuální program je uveřejňován každý týden
v Katolickém týdeníku.

Přehled pořadů - objednávky na e-mail:

redakce@proglas.cz

(R) – opakování (repríza) pořadu

Radio Proglas vysílá 24 hodin denně

sobota

00:05 Jak se vám líbí plus
 01:00 Komorní hudba
 02:00 Meloun (R)
 02:30 Noční bdění s jazzem a blues
 03:30 Dobré ráno s Proglasem
 05:00 Vážná hudba
 05:30 Myšlenka na den
 05:33 Písničky
 06:00 Informace o pořadech
 06:05 Písničky
06:10 Evangelium
06:30 Ranní chvály
 06:45 Písničky
 07:00 Radio Vatikán včera
 07:15 Písničky
 07:30 Na sobotní frekvenci Proglasu (TWR)
 08:45 Písničky
 09:00 Pozvánky
 09:30 Barvínek (R)
 10:25 Informace o pořadech
 10:30 Vonička lidových písní
 11:00 Zprávy
 11:05 Magdazín (R)
 11:57 Myšlenka na den (R)
12:00 Angelus Domini
 12:05 Hudební siesta se střípkem poezie
 13:35 Písničky
 14:00 Čtení pro děti a mládež
 14:30 Písničky
 15:00 Jak se vám líbí
 15:45 Dnešek v kalendáři
 15:57 Myšlenka na den (R)
 16:00 Zprávy
 16:05 Vzkazy
 16:20 Informace o pořadech
 16:30 Sobotníček
 17:00 Písničky
 17:30 Folklorní okénko
 18:30 Čtete z křesťanských periodik
 18:45 Večerní ziváček
 19:00 Zrcadlo týdne
 19:15 Slyšte, lidé!
 20:15 Radio Vatikán dnes
20:30 Modlitba růžence
 21:15 Jak se vám líbí opera/opereta
 22:05 Denní tichá chvíle
22:10 Večerní chvály
 22:20 Písničky
 22:30 Do života (R)
 23:30 Písničky
 23:45 Čtení z liturgie hodin
23:58 Simeonovo kantikum a závěr dne

neděle

00:05 Kolem se toč (předpremiéra)
 01:05 Rodinný stůl (R)
 01:30 Písničky
 02:00 Komorní hudba
 02:30 Křesťanská hudba ve světě
 03:00 Zrcadlo týdne (R)
 03:30 Dobré ráno s Proglasem
 05:00 Vážná hudba
 05:30 Myšlenka na den
 05:33 Písničky
 06:00 Informace o pořadech
 06:05 Krůčky k jednotě (R)
06:20 Evangelium
06:30 Ranní chvály
 06:45 Vážná hudba
 07:00 Radio Vatikán včera (čes. a slov.)
 07:45 Studna slova (TWR)
 08:00 Duchovní hudba
09:00 Mše svatá
 10:25 Informace o pořadech
 10:30 Čtete z křesťanských periodik (R)
 10:55 Proglaso
 11:57 Myšlenka na den (R)
12:00 Angelus Domini
 12:05 Hudební siesta se střípkem poezie
 13:20 Knihovnička
 13:55 Proglaso - pís. zadání(R)
 14:00 Nedělní pohádka
 14:30 Blahopřání
 15:57 Myšlenka na den (R)
 16:00 Zprávy
 16:05 Vzkazy
 16:20 Informace o pořadech
 16:30 Písničky z archivu
 17:00 Křesťan a svět
 17:30 Vonička lidových písní
18:00 Modlitba rodin
 18:25 Proglaso - pís. zadání (R)
 18:30 Dnešek v kalendáři
 18:45 Večerní ziváček
 19:00 Kolem se toč
 20:00 Písničky
 20:15 Radio Vatikán dnes
 20:30 Koncert duchovní/vážné hudby
 22:05 Denní tichá chvíle
22:10 Večerní chvály
 22:30 Písničky
 22:55 Informace o pořadech
 23:00 Komorní hudba
 23:45 Čtení z liturgie hodin
23:58 Simeonovo kantikum a závěr dne

Vaši společníci na rozhlasových vlnách

Znáte jejich hlasy, můžete se o nich dozvědět víc. Třeba vám některý z letních dnů příjemný rozhovor se dvěma našimi moderátory.

ADRIANA JOHANKA RŮŽIČKOVÁ
je absolventkou brněnské JAMU, oboru činoherní herectví. Mohli jste ji vidět na jevišti Hadivadla, Divadla Husa na provázku a Divadla V 7 a půl. Od prosince 1995 se její hlas stal jedním z nejcharakterističtějších ve vysílání Radia Proglas. Z četby na pokračování nastudovala mj. díla Marie Calasanz-Ziescheové (Poutník, Prázdné ruce, Dokonalá svoboda, A vody plynou), podílela se na interpretaci Životopisu Terezie z Avily od Marcelle Auclairové.

Johanko, ty jsi moderovala v začátcích vysílání Proglasu, pak ses vdala, narodily se ti dvě děti a k mikrofonu ses vrátila loni. Změnil se tvůj vztah k moderování ?

Troufnu si říci, že se mi prohloubil. Díky tomu, že jsem byla tři roky „jen“ doma, měla jsem více času na poslouchání vysílání a uvědomila jsem si, že spousta posluchačů přijala naše rádio za člena rodiny, a proto je potřeba lidem dávat více ze sebe a nemít moderování jen jako „práci“. Horší je, že po třech letech doma se mi hůř hledají ta správná slova. Cítím to srdcem, ale vyjádřit se, najít ty správné formulace, je pro mne těžší...

Myslíš, že je jiná Adriana moderátorka -maminka?

Asi ano. Snad jsem zodpovědnější a zralejší. Tak jako každá máma se snaží chránit své rodinné hnízdečko, tak jsem asi i já citlivější k osobním problémům proglasácké rodiny.

I když nemoderuješ denně, jsou tvé odchody do rádia asi zásahem do „poklidného rodinného života“. Jak to Filípek a Kristinka zvládají?

Filípek je starší - ten už to zvládá dobře, Kristinka hůř. Dojemné je, jak se ji bratříček – ochránce

snaží utěšit a zabavit. A daří se mu to, dřív jsem se nenápadně vytrácela z domu a Kristinka mne potom prý hledala, teď už mne statečně vyprovázejí a mávají mi.

Kdo je hlídá v době tvé nepřítomnosti?

Většinou můj muž – Filip. Dává jim večeri, koupe je a ukládá. Umí bezvadné pohádky. Všechno druhý den vím, mám totiž doma informační kancelář - malého Filipka.

Poslouchají tě děti někdy z rádia, když máš službu?

Ani nevím. Někdy chvilenu, jdou totiž po večerníčku spát. Ale poznají mne. Už učinily objev, že maminka je doma a zároveň čte třeba pohádku v rádiu.

Věnuješ se rodině, věnuješ se rádiu - tady také tak náročné (a krásné) práci jako je natáčení četby na pokračování. Zbývají ti chvilky ještě na něco jiného, máš někdy čas jen sama na sebe?

Priznám se, že málo. Když to jde, snažím se udělat si čas na sport a na své přátele. Je to těžké rozhodování – jsem-li dva večery v Proglasu, chci být ty další s rodinou, a když odpoledne hlídá babička, honem se snažím udělat něco doma.

Máš dar lahodného nezaměnitelného hlasu. Cítíš potřebu o něj pečovat, hlídat si ho?

Ve škole nás učili, jak s hlasem správně zacházet, tak to snad už dělám automaticky. V poslední době jsem spíš měla zdravotní problémy, které souvisely právě s moderováním ve studiu, kde je hlavně teď v létě tak zoufale málo vzduchu, a přišla jsem na to, že o své zdraví celkově musím více pečovat.

Naše rádio, to není jen vysílání a práce kolem. Tvoříme dohromady společenství, pracovníci Proglasu spolu kamarádí, tráví volný čas a vymýšlejí různé zábavy. Vzpomeň si na nějakou historku, která tě dokáže i teď rozesmát?

Ráda vzpomínám na začátky vysílání, na čas, kdy se se mnou otec Martin vsadil, že nedokážu jako žena čtyřicet hodin mlčet. Dokázala jsem to a on musel za trest místo mne jedno odpoledne

Filípek a Kristinka Růžickovi

moderovat. Dovedete si představit to zadostiučnění, když jsem viděla, jak sám kazí věci, za které nás moderátory peskoval. Těch historek by bylo moc...

Svízný projev a poetický slovník – to je EMAN MÍŠEK. Vystudoval učitelství 1. stupně na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně, jeho současní žáci půjdou po prázdninách do 2. třídy. Zpíval a hrál s kapelou Mezopotámie, nyní vystupuje sólově a píše texty písní pro jiné interprety. Ve vysílání Proglasu můžete zaslechnout Emanovy nejnovější písničky, které vznikly ve spolupráci s dalšími muzikanty ve studiu ostravského Telepace.

Emane, jsi učitelem, písničkářem, rozhlasovým moderátorem. Kým ještě jsi?

V současné době jsem ještě manželem, otcem a udržbářem na tenisových kurtech.

Když si „ukradneš“ trochu volného času, co rád děláš, čemu se věnuješ?

Čtu, poslouchám muziku, píšu básničky a písňové texty. Někdy se jedu projet na kole.

Co máš rád na rozhlasové práci?

Práce v rádiu je pro mě velkou inspirací. Zároveň je pro mě Proglas místem, kde se učím nemít strach být tvůrčí a být sám sebou.

Míváš často víkendové služby. Když přes týden učíš, užije si tě vůbec rodina?

Učitelství je, teď možná píchnu do vosího hnízda, tak trochu papučové zaměstnání. Pokud chceš, můžeš být brzo doma, máš prázdniny, patnáctého v měsíci jsou na účtu peníze. Tím nechci říct, že je to jednoduchá práce. Ale má nesporné, řekněme sociální, výhody. Takže přes všechna má zaměstnání a zájmy jsem doma poměrně dost. Bylo sice období, kdy jsem se věnoval jen učení a rodině, ale to nebylo ono. Jsem asi příliš neklidný. Mne možná daleko nejvíc unavuje, když nemám co dělat. Ale abych byl objektivní, nejsem žádný Kostěj Nesmrtelný. Někdy si toho naložím víc než unesu a pak se hroutím.

Tvému synovi je rok. Už se dá poznat, co

po tobě Honzík zdědil?

Pořád tajně doufám, že jsem pouze nastartoval proces rýhování vajíčka a že jinak bude celý po manželce.

Všechno však naznačuje tomu, že přece jen dědil. Má například modré oči a rád se směje.

Rozhlas poslouchají lidé různého věku, různých zájmů, v různých životních situacích. Představuješ si někoho konkrétního, když před mikrofonem formuluješ věty?

Můj posluchač je především tolerantní. Skutečně věřím, že posluchači Proglasu mají smysl pro lidskou slabost. Někdy, když se dívám na moderátory veřejnoprávní televize, je mi jich upřímně líto. Jsou pod strašným a především neúprosným tlakem. Ta svázanost jim přímo číší z tváře. V takovém médiu bych se zbláznil a oni by se zase zbláznili ze mě. Mému posluchači nechybí smysl pro humor, pro slovní hříčku, pro Pána Boha ve všem a ve všech.

ptala se Renata Bělunková

Upozornění Kaprům

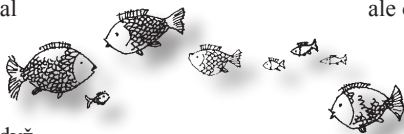
V minulém čísle Zpravodaje jsme otiskli výzvu o hledání nových Kaprů. Mnozí stávající Kapři se právem cítili dotčeni – jak to, že hledáme další pomocníky v místě jejich bydliště, copak už nejsme s jejich službami spokojeni...? Milí Kapři – nemusíte se ničeho obávat! Do našeho článku se pro nedostatek místa nedostaly bližší informace o konkrétních částech vašich měst. Nejednalo se tedy o vyjádření nedůvěry vám „starým“ Kaprům, ale o snahu co nejvíce rozšířit vaše řady. Pokud vy sami znáte v uvedených oblastech někoho, kdo by se rád stal naším spolupracovníkem, kontaktujte nás.

Díky za věrné služby vám všem, bez nichž by se Zpravodaje nedostaly k velké většině našich posluchačů!

Staňka Havlíčková

Eman Míšek se synem Honzíkem

Z deníčku Radka Habáně

13. prosince 2001

A je zima, můj deníčku. Pan ředitel koupil řetězy, aby mohl jít na Mikuláše za čerta, ale nakonec je použil na auto, jelikož jako katolický kněz se za čerta vůbec, ale vůbec nehodí. Moderátoři vesele dovádí na ledovici před rádiem. Sekretářky sladí čaje, příslužbáci solí chodníky. Našemu technikovi postavil někdo na střechu auta obrovského sněhuláka, se kterým teď jezdí po městě. Všichni se za nimi otáčí. Parkuje venku před garáží, aby mu neroztál. Do práce jezdí oklikou, protože neprojde tunelem... Deníčku. Přeju si, ať zima trvá co nejdéle.

Bláto je přikryto, noc svítí, myšlenky plynou, noc odpočívá, radost je ve vzduchu. Blíží se Vánoce. A k nim, mimo mnoha jiných podstatných věcí, patří i stromeček. Ten jsem si z legrace nechal letos poslat poštou od svých příbuzných jako balík.

Navíc, jak to tak vypadá, bude letošní Ježíšek

velmi štědrý. Dostal jsem totiž už dnes pod stromeček, deníčku, drž se, auto... Jak došlo k nečekanému překvapení? Zástupce pana ředitele se svou chotí odjížděl z práce autem jako každý jiný den, ale dnes ujel z rádia jenom pět metrů. Srazil se totiž přímo před branou s protijedoucím velkým autem. Brzdili sice oba, ale ledovice je ledovice. Nelekej se, deníčku. Dopadlo to dobře. Rozbily se jenom nárazníky a pokřivily plechy. Nikomu se nic nepříhodovalo. Největší průšvih je ovšem v tom, že za autonehodu mohu já. Ne proto, že jsem se klouzal, ne proto, že jsem málo solil a sladil, ale proto, že ono auto bylo poštovní a vezlo můj vánoční stromeček... A tak se stalo, že jsem pod svůj vánoční stromeček dostal auto zástupce pana ředitele. Doslova a do písmene. Na památku mi oba řidiči věnovali kousek ze svých nárazníků.

PS: Stromeček je krásný a nic se mu nestalo. Můj deníčku! Už se nemůžu dočkat Vánoc. Jsem zvědavý, co ještě dostanu za dárečky. Kapr by měl přijít příští týden.

Radek Habáně

Sýkorky

Mám pořádný vztek! Včera ukradli kolegyni v tramvaji mobil. Na autobusové zastávce jsem zaslechla, jak si stěžovala paní, že jí sebrali v obchodě peněženku. Nám nedávno vyloupili sklep. Teď čtu dopis od jedné důchodkyně, ve kterém líčí, jak ji navštívil cizí muž a vydával se za přítele jejího syna. Syn prý potřebuje koupit čerpadlo. Měl zjištěny všechny údaje o jejich rodině a byl natolik přesvědčivý, že ho paní dokonce pozvala dál a vyplatila mu deset tisíc korun. Teprve až byl pryč, volala synovi, ten samozřejmě o ničem nevěděl!

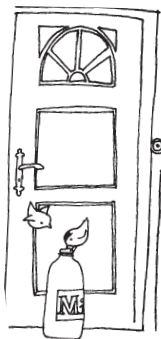
Mám opravdu pořádný vztek! Co je to za svět? Kde to žijeme? Kradou děti, dospívající i dospělí. Tuneluje se ostošest. Úředníci, lékaři i soudci berou úplatky (naštěstí ne všichni!) a dokonce i mezi policisty jsou zloději.

Má vůbec cenu být poctivý? Má cenu vychovávat děti k pravdomluvnosti a čestnosti? Máme

jim vštěpovat, že mají pomáhat slabším, dělit se o čokoládu, nebýt lakomí? Rozhlédněte se kolem sebe! Vítězí ten, kdo má ostré lokty, kdo dokáže jít přes mrtvolu a neohlíží se zpět. Má cenu se tomuto trendu vzpírat?

Kdysi jsem četla vědeckou studii anglických badatelů o chování živočišných druhů. Byl v ní uveden příklad sýkorek:

Na začátku minulého století začali v Anglii dodávat mléko v lahvích přímo k domovním dveřím. Sýkorky se naučily proklouzat hliníkové uzávěry a dostat se tak k chutné smetaně na povrchu. Zanedlouho se tato jejich dovednost rozšířila po celé Anglii. Sýkorky nejsou stěhovaví ptáci, a přesto se takto začaly chovat i jejich družky po celé Evropě. Během války se rozvážka mléka zastavila a obnovena byla až po roce 1948. I když se sýkorky dožívají pouze dvou až tří let, toto chování jim už zůstalo. Vědci dospěli zkoumáním k závěru, že když si určité množství jedinců osvojí jistou schopnost, rozšíří se na celý

druh. Zajímavé, že?

A právě to mi dává naději. Znáám našťestí hodně dobrých a poctivých lidí, kteří se snaží v tomto duchu vychovávat své děti. Pevně věřím, že až počet poctivců dosáhne určité hranice, stane se celé lidstvo poctivým. Utopie? Vždyť je to vědecky podložené!

Jen se trochu bojím, aby té magické hranice nedosáhli dřív ti darebáci. Zkrátka – musíme sebou hodit!

Magda Hauserová

Seznam autorů pořadů

Vaše připomínky a postřehy k odvysílaným pořadům můžete posílat také **e-mailem**. Adresa, kterou můžete použít vždy a nic nepokazíte, zní: redakce@proglas.cz

Pokud chcete kontaktovat jednotlivé autory, použijte vzor: **prijmeni@proglas.cz** (např. blazkova@proglas.cz).

Blázková Marie, šéfredaktorka (*Všimli jsme si, Knihovnička, výběr čtení na pokračování*)
Bělunková Renata (*Do života*), **Beránková Klára** (*hudební redaktorka, Oktáva, Hudební siesty*),
Bízová Helena, tajemnice redakce (*Folklorní okénko, Jak se vám líbí dechovka*), **Dostálek Igor** (*Bible v liturgii*), **Endlicherová Lucie** (*Barvínek, Proglaso, Noční linka, Křesťan a svět*), **Habáň Radek** (*Rozhlasové městečko, Noční cukrárna*),
Hauserová Magda (*Magdazín, Vítejte senioři, Minuty pro zdraví*), **Holík Martin** (*Noční linka, náboženské pořady*), **Holubová Dana** (*Do života, Strípek poezie, Myšlenky na den*), **Chaloupka Pavel** (*Pozvánky*), **Lapčíková Kateřina** (*Dnešek v kalendáři, zprávy*), **Tesař Milan**, hudební redaktor (*Slyšte lidé!, Jak se vám líbí, Kolem se toč, Třikrát z Proglasu*)

Studio Radim: **Rózsová Kateřina** (*Studio Radim, zpravodajství z regionu*), **Skřebský Jakub** (*zprávy, Zrcadlo týdne, Denní tichá chvíle, Krůčky k jednotě*)

Studio Kristián: **Beránková Jana** a **Smolek Pavel** (*Studio Kristián, zpravodajství*), **Šolcová Eva** (*Čtete z křesťanských periodik*)

Studio Hedvika: **Kabzan Pavel** (*Studio Hedvika, zpravodajství, Kolem světa*)
Studio Vojtěch: **Polehla Petr** (*zpravodajství*)

TWR: **Aleš Bartošek**, **Kateřina Hodecová**, **Jitka Hovořáková**, **Vlastimil Kolegar** (*dopolední čtvrt-hodinka TWR, Studna slova, Na sobotní frekvenci Proglasu, Takt*): twr-cz@iol.cz

Radio Hlas naděje: **Jan Bárta** (*Rodinný stůl, Meloun, Ze života adventistů sedmého dne, Sobotníček*): awr@iol.cz

Anna Štěpánková (*Ze života Církve československé husitské*), **Roman Juriga**, **Libor Raclavský** (*Pravoslavní*): redakce@proglas.cz

Nové možnosti příjmu Radia Proglas

Pro naše posluchače i pro ty, kteří zatím nemají možnost příjmu Radia Proglas, několik důležitých informací:

V tomto i v minulém roce se výrazně snížila cena **digitálních satelitních přijímačů**. Za necelých šest tisíc korun je možné pořídit komplet umožňující příjem Radia Proglas i na místech, která vůbec nepokrývají naše vysílače, dokonce i v zahraničí. Jedná se většinou o přijímač HUMAX, satelitní parabolu a příslušenství.

Pro majitele **přijímačů s prutovou anténou** je tu nová možnost připojení vnější antény. Koaxiální kabel z antény se ukončí běžným konektorem, stejným jako do rádia. Do něj se zapojí protikus – konektor pro koaxiální kabel, tentokrát ale ten, který se používá pro televizní přijímače. Do dutinky se šroubkem se zapojí 20 – 50 cm izolovaného drátu a ten se omotá kolem prutové antény.

Ti, kdo mají zaveden kabelový rozvod, ale jejich rádio nemá potřebný konektor, mohou použít zařízení z předchozího odstavce. Funguje.

Pokud si nevíte rady, poohlédněte se ve svém okolí po šikovných lidech, kteří rozumějí elektronice, nebo se obraťte na techniky v brněnském studiu, osobně či telefonicky nebo také e-mailem: technici@proglas.cz.

Lubor Přikryl

Milá setkání...

a radost na obou stranách – to byl Den otevřených dveří Radia Proglas. Letos jsme vás pozvali na druhou červnovou sobotu. Přijelo vás celkem přes tři sta, nejen z Brna a blízkého okolí, ale také z východních a severních Čech. Největší pozornosti se samozřejmě těšila režie Gabriel, tzv. odbavení, odkud se celých 24 hodin vysílá „živě“, tedy odkud k vám mluvíme a pouštíme písničky a pořady.

Odměnou pro ty, kteří celou akci přivítali, byl samozřejmě spokojený úsměv na tvářích odcházejících. Díky za chvíle setkání a společného poznávání nás, kteří spoluvytváříme křesťanské rádio!

Kamila Kvapilová

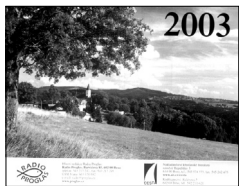
Naši posluchači v rádiu 8. června

FESTIVAL DUCHOVNÍ HUDBY

Česká Lípa 5. září - 2. listopadu 2002

- v pořadu *Oktáva* ve středu 3. září a v úterý 1. října
- záznam koncertu 3. listopadu 2002 ve 20:30

Kalendář na rok 2003

už je opět na světě – k dostání u nás v rádiu nebo přímo v *Nakladatelství křesťanské literatury Cesta, Náměstí Republiky 5, 614 00 Brno.*

Krátce k bohoslužebným přenosům

Těm z vás, kteří skrze svoji víru vnímají hodnotu eucharistické oběti, neuškodí připomenout, že část bohoslužebných přenosů na naší stanici je směřována přímo k vám posluchačům, kteří mají Proglas za svůj skrze Klub přátel Radia Proglas. První úterý v měsíci je mše svatá v 18:00 obětována za zemřelé posluchače – přátele Proglasu, druhé úterý za nemocné a třetí za „živé“ posluchače. Čtvrté úterý v měsíci je vždy užito na aktuální úmysl.

Rád připomínám, že tyto mše svaté jsou slouženy ve studiu Proglasu v Brně v Barvičově ulici a jsou **veřejně přístupné**. Zveme a těšíme se na vás v úterý v 17:40!

otec Martin

POZOR! od 22. září ZMĚNA telefonních čísel

Brno – hlavní redakce

Barvičova 85, 602 00 Brno
tel: 543 217 241, fax: 543 217 245
GSM brána: 603 170 692
e-mail: radio@proglas.cz
www.proglas.cz

Hradec Králové – studio Vojtěch

Velké Náměstí 32,
502 00 Hradec Králové
tel., záznamník: 495 063 423
fax: 495 063 424
e-mail: vojtech@proglas.cz

Olomouc – studio Radim

Blázejské nám. 4, 771 00 Olomouc
tel, fax, záznamník: 585 220 668
e-mail: radim@proglas.cz

Ostrava – studio Hedvika

Kostelní náměstí 2, 702 00 Ostrava
tel, fax, záznamník: 596 115 047
e-mail: hedvika@proglas.cz

Praha – studio Kristián

Thákurova 3, 160 00 Praha
tel, fax: 224 324 310,
telefon: 220 181 319
e-mail: kristian@proglas.cz

Celostátní setkání mládeže Žďár nad Sázavou 13. - 18. srpna 2002

Na III. celostátní setkání mládeže do Žďáru nad Sázavou se můžete prostřednictvím rozhlasových vln přenést ve večerních zprávách po 19. hodině, informace nabízíme i v telefonických vstupech v průběhu každého dne. Rozeslání účastníků do farností proběhne při slavnostní nedělní bohoslužbě 18. srpna - její přímý přenos začíná v 10 hodin.

Ke dnům plným radosti se vracíme v relaci *Křesťan a svět* v neděli 18. srpna v 17 hodin (s reprízou 20.8. od 22:30) a také ve čtvrtek 22. srpna v 19:15 (s opakováním 26. 8. ve 22:30).

Na slyšenou ve Žďáru se těší
Lucie Endlicherová, Jakub Skřebský

